Fotoreportér deníku neví, co je to samota nebo klid. Neustále je v pohybu, věčně se skupinou konkurenčních kolegů něco nebo někoho horečnatě stíhá. Za jediný den ve službách MF Dnes tak fotografuji třeba schůzi vlády, portrét vědce, který se objektivu brání, portrét herečky, jež naopak před kamerami ožívá, ostře sledovaného obžalovaného, kterého pašují od soudu zadním vchodem, rvačku demonstrujících všeho druhu s policií, průtrž mračen a večerní fotbalový zápas včetně bitky fanoušků. Do toho časté fotografické cesty do zahraničí. Je to honička, i když pokaždé jiná, někdy zajímavá či zábavná, vzrušující, a občas dokonce plná radosti – to když se člověku povede snímek snů. Ale jako každý, kdo je v práci obklopen lidmi, ruchem a spěchem, potřebuje i fotograf svůj druh úniku. Já jsem ho našel v přírodě, mezi zvířaty. Mlčet, čekat a fotografovat je úplně jiný typ „lovu". Nesoutěží se tu, vyhrává trpělivost, vytrvalost a hlavně kus štěstí. Chvíle, kdy se v hledáčku objeví dva jeleni zaklesnutí do sebe v souboji, je tou největší odměnou. I pocit, že stiskem své spoušti téhle kráse neublížím. Dá-li se takový okamžik zprostředkovat knihou, budu rád.

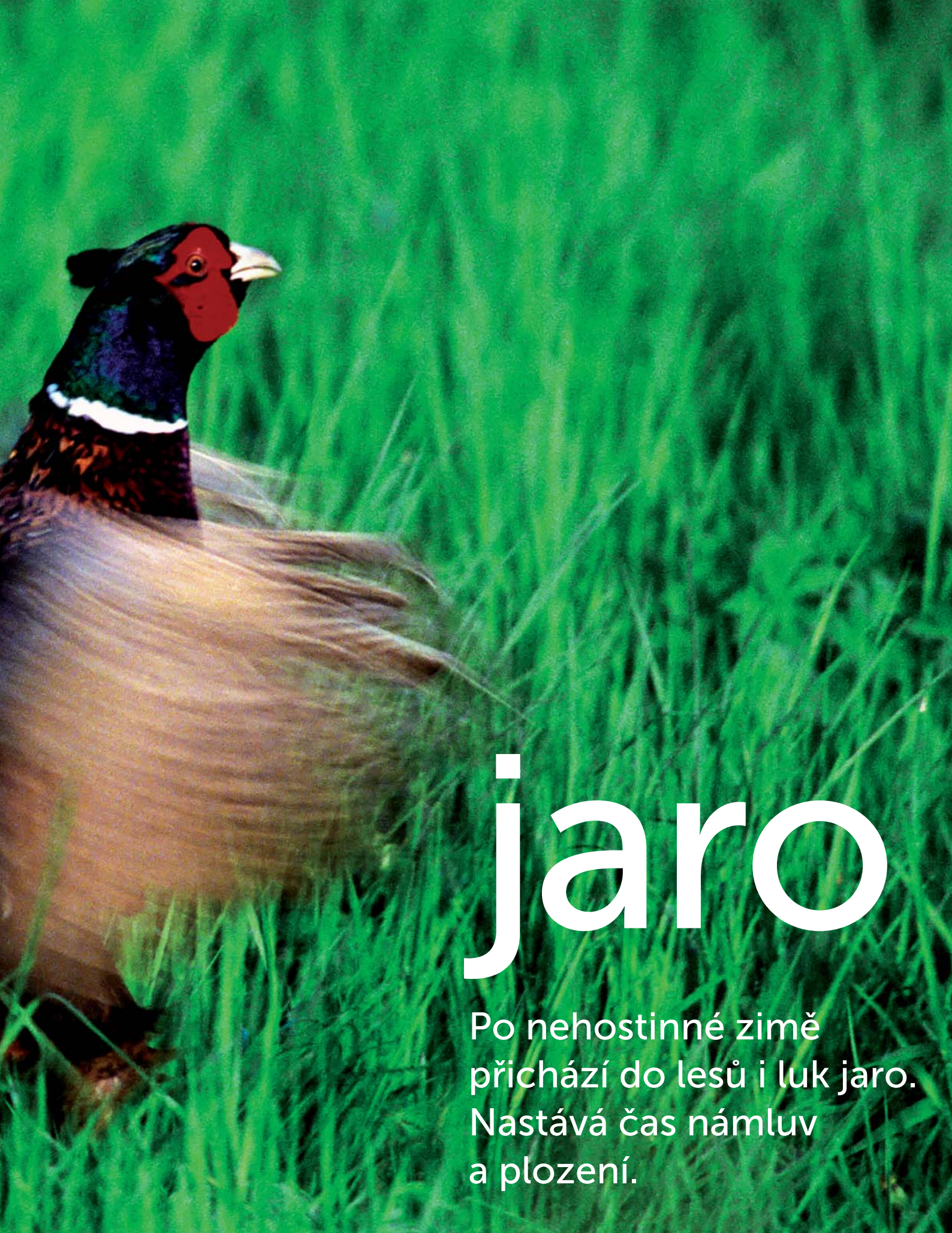

jaro

Po nehostinné zimě přichází do lesů i luk jaro. Nastává čas námluv a plození.

Bažant obecný je jedním z nejčetnějších, největších a také nejkrásnějších ptáků naší krajiny. Samice je nenápadná, hnědá s kropenatým ochranným zbarvením, zato samce příroda obdařila pestrým, kovově modrozeleně lesklým peřím na hlavě, bílým lemem na krku, medově až bronzově hnědým peřím a dlouhým ocasem. Bažanti hřadují v lese, ale přes den žijí v otevřené krajině, kde se lesík střídá s křovinami a pole přechází v remízky. Když je někdo vyruší, s hlasitým křikem odlétají do skrýše v keřích.

Bažanti jsou i díky odchovu v bažantnicích dost početní.

Bažantí tok nastává na jaře. Od března do května probíhají pověstné souboje. Bažantí kohouti obhajují svá teritoria, odhánějí soupeře a vábí slepice na tokaništi. Čepýří peří, vztyčují svá pernatá ouška-růžky, hlasitě kvokají a třepou křídly, vyskakují, obíhají samici... Po úspěšných námluvách slípka zasedne do hnízda v mělkém důlku, ukrytého v remízku, a snese osm až dvanáct vajec, z nichž se po dvaceti dnech vylíhnou kuřata. Bažant ztěžka létá a špatně uniká před nepřítelem, velký počet mláďat proto vyrovnává tento handicap.
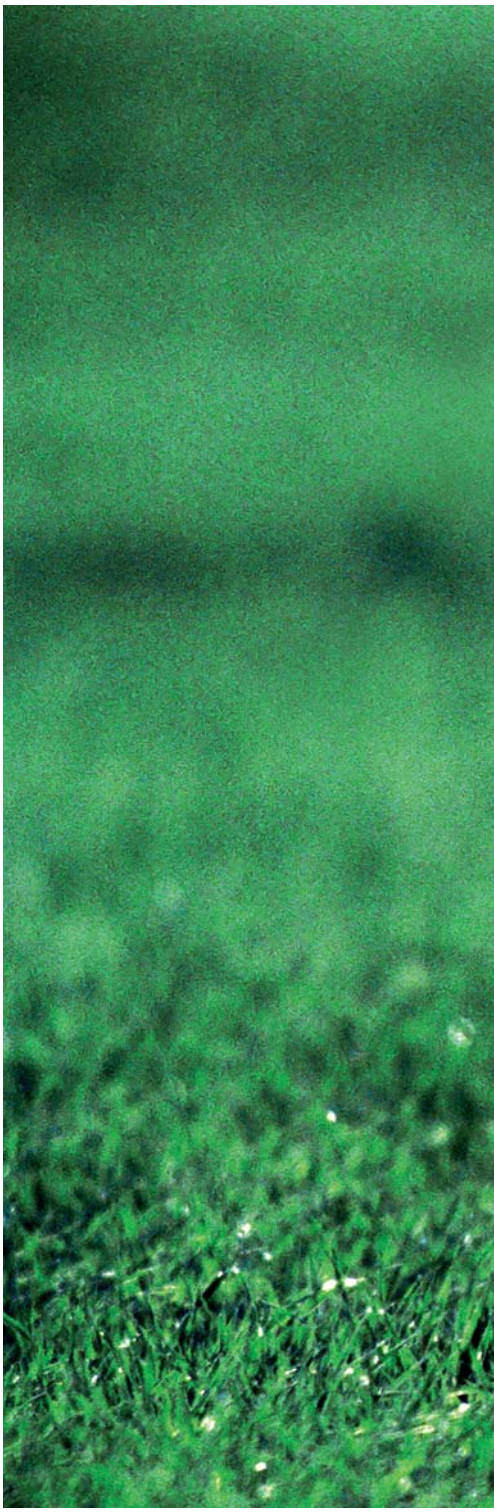
Po divokých námluvách a bojích se soupeři přichází období rodinného života. V době, kdy slepice sedí na vejcích, je kohout je strážcem hnízda. Vybere si vyvýšené místo, hlídkuje a hlasitě upozorňuje na blížící se nebezpečí: vránu, kočku, lišku či člověka. Zato slepice se snaží být co nejméně nápadná. Kohout rodinku střeží ještě chvíli po vylíhnutí kuřat, ale dál už se o ně nestará a jde si svou cestou. Mláďata poprvé vzlétají po 14 dnech, v srpnu či září dospějí a pak svou matku rovněž opouštějí.